

[Kurt Brauer.]

britiske forsvarsministeriums talsmand, at der alligevel er noget om snakken. Vel foreligger der ikke en konkret plan om skræmme-skud af denne art, siger han, men noget andet er, at man i NATO har studeret „demonstrativ anvendelse“ af atomvåben i en akut militær situation.

Og disse „studier“ er tilsyneladende ikke afsluttet. Tværtimod skal „tilfældet Tjekkoslovakiet“ have givet dem øget aktualitet. De såkaldte konflikt-teoretikere, der sandsynligvis findes både i NATO og Warszawa-pagten, skal for den vestlige alliances vedkommende have lanceret tanken om atomadvarselsskud som en „fleksibel reaktion“, hvis Østbloktropper overskred, hvad man betragter som grænselinjen mellem de to stormagtssfærer.

Selv om overvejelser af denne art nok så meget karakteriseres som teoretiske muligheder, sigter de dog på at have noget i baghånden, „hvis situationen skulle kræve det“. Vi finder selve tanken om „demonstrativ anvendelse“ af kernevåben vederstyggelig og direkte livsfarlig. Vi har som NATO-partner frabedt os atomvåben og atomladninger på dansk territorium, og vi bør så klart, at det ikke kan misforstås noget sted, afvise enhver demonstration af „afskrækkende“ metoder, der forudsætter atomladede våben. Vi er nemlig bange for, at den anden part, hvis situationen først er der, kan have svært ved at skelne mellem et advarselsskud „over havet“ (eller andet område) og et „rigtigt“ atomskud og vil handle efter, at det er det sidste.

Og så er yderligere varselsskud overflødige.“

Udenrigsministeren (Poul Hartling): De nævnte forlydender stammer formentlig fra det møde i NATOs atomforsvarskomiteé, som fandt sted dagen før NATO-landenes udenrigsministermøde. I atomforsvarskomiteéen drøftedes en redegørelse, der stammer fra NATOs kernefysiske planlægningsgruppe. Efter aftale med forsvarsministeren kan jeg meddele, at dette arbejde går ud på studier af situationer, og at der i forbindelse hermed har været nævnt en tanke om en såkaldt demonstrativ anvendelse af taktiske kernevåben. Det drejer sig om analyser, der foreligger hverken planer eller forslag,

og efter mine oplysninger er hverken Østersøen eller Middelhavet, som omtales i spørgsmålsbegrundelsen, blevet nævnt.

Kurt Brauer: Jeg får at vide af udenrigsministeren, at der ikke foreligger planer om at gøre noget sådant. Så må et helt nødvendigt spørgsmål følge efter, da der åbenbart er drøftelser om noget sådant: hvad vil ministeren gøre, hvis der kommer til at foreligge planer om noget sådant?

Udenrigsministeren (Poul Hartling): Som man vil kunne se af den bog, som er udsendt også til folketingsmedlemmer, „Udviklingen inden for NATO 1966-67“, er dette et analyserende stykke arbejde, og der er ikke i forbindelse med dette noget, som på nogen måde anfægter Danmarks atompolitik, som står fast, og der er ikke noget, der kræver stillingtagen fra dansk side over for disse analyser.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om offentlig forsorg. (Ophævelse af regler om administrativ frihedsberøvelse, ophævelse af indtægtsgrænser for adgang til børnebidrag og udvidet adgang til hjælp til forsørgelse af børn i hjemmet).

(Lovforslaget (nr. 68) findes i tillæg A. sp. 1601, fremsættelsen i tidenden sp. 1574).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Niels Mørk: Som forholdene ligger, kan mit parti give tilslutning til de foreslåede ændringer i forsorgsloven. Jeg deler dog ikke ministerens opfattelse, at den vedtagne børnetilskudslov og kildeskatten hører så tæt sammen, at børnetilskudsloven ikke bør træde i kraft som oprindelig planlagt, nemlig den 1. januar 1969. Nu plukker ministeren altså en enkelt bestemmelse ud, således at indtægtsgrænserne for børnebidrag til enlige forsørgere og for børnetillæg til pensionister ophæves. Vi havde hellere set, at ministeren var gået langt videre som i sin tid foreslået af forhenværende social-